Lietas Nr. 130035115
Lietas arhīva Nr. 1-0351-15/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 26.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese I.Millere
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes 2015.gada 4.marta lēmumu Nr.D57/07/510534723/1, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes (turpmāk – RPP CP) inspektore /L.D./ 2015.gada 28.janvārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.510534723 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2015.gada 28.janvārī plkst.20.15 transportlīdzeklis BMW, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis), bija novietots stāvēšanai /adrese/, 522.ceļa zīmes darbības zonā bez atļaujas, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 136.3.punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Ar Protokolu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

/pers. A/ Protokolu apstrīdēja RPP CP.

Ar RPP CP 2015.gada 4.marta lēmumu Nr.D57/07/510534723/1 (turpmāk – Lēmums) RPP CP inspektores /L.D./ 28.01.2015. administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D57/07/510534723 pieņemtais lēmums, ar kuru piemērots naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā atcelts un lieta izbeigta. Atbilstoši Latvijas APK 21.panta otrā daļā noteiktajam, /pers. A/ par administratīvo pārkāpumu izteikts mutvārdu aizrādījums.

2015.gada 31.martā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, lūdzot Lēmumu atcelt.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka RPP CP inspektore /L.D./ 2015.gada 28.janvārī plkst.20.15 sastādījusi Protokolu par to, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai /adrese/, 522.ceļa zīmes darbības zonā bez atļaujas, neievērojot CSN 136.3.apakšpunktā noteiktās prasības un transportlīdzekļa vadītājs izdarījis Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Ar Protokolu nolemts viņam uzlikt naudas sodu EUR 40.

Lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu viņš apstrīdēja augstākā iestādē – RPP CP, kura 2015.gada 4.martā pieņēma Lēmumu atcelt RPP CP inspektores /L.D./ 2015.gada 28.janvāra administratīvajā lietā Nr.D57/07/510534723 pieņemto lēmumu par naudas soda piemērošanu un izbeigt lietu, kā arī atbilstoši Latvijas APK 21.panta otrajai daļai /pers. A/ par administratīvo pārkāpumu izteikts mutvārdu aizrādījums.

Ir iepazinies ar Lēmumu un tam nepiekrīt daļā par lietas izbeigšanas pamatojumu, tādēļ pārsūdz to pilnā apjomā, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

Lēmumā iestāde kļūdaini atzinusi, ka Transportlīdzeklis bija novietots 522.ceļa zīmes darbības zonā.

Pie nama /adrese/ ir piebraucamais ceļš, kas savieno /adrese/n /adrese/. Minētā ceļa sākumā /adrese/ pusē ir uzstādīta 522.ceļa zīme un 842.papildzīmes, kurās norādīta informācija "Izņemot SIA "/Nosaukums/" atļaujām" un "Izņemot ar Biedrības "/Nosaukums 2/" atļaujām".

Iestāde Lēmumā norādījusi, ka saskaņā ar CSN 136.3.apakšpunktu aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Arī Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā noteikta administratīvā atbildība par stāvēšanu uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Taču iestāde kļūdaini atzinusi, ka Transportlīdzeklis novietots uz teritorijā esoša ceļa minētā noteikumu apakšpunkta izpratnē, jo transportlīdzeklis bija novietots pie nama /adrese/ teritorijā, kas atrodas pretī šī nama iedzīvotājiem piederošajām garāžām, kas atrodas ēkas pagrabstāvā, un kas nav atzīstams par ceļu, bet gan ēkas pagalmu (sk.arī pielikumā pievienoto karti, kurā redzams /adrese/ ēkas pagalms un pagalma ceļi).

Iestāde arī nepamatoti par nepareizu atzinusi SIA "/Nosaukums/" iecirkņa "/Nosaukums 3/" 2012.gada 28.maija vēstulē minēto, ka uzstādītā 522.ceļa zīme aizliedz automašīnām stāvēt ielas, kas savieno /adrese/ malās, bet neietekmē automašīnu novietošanu stāvēšanai /adrese/ pagalmā, jo šī interpretācija ir atbilstoša CSN 136.3.apakšpunktā minētajam.

No minētā izriet, ka transportlīdzeklis bija novietots atļautā vietā, uz kuru nav attiecināma pie /adrese/ piebrauktuves uzstādītā 522.ceļa zīme, tādējādi arī Lēmumā norādītā prasība pēc SIA "/Nosaukums/" vai biedrības "/Nosaukums 2/" atļaujas transportlīdzekļa īpašniekam/turētājam - nav pamatota.

Ņemot vērā minēto, lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 239.panta pirmās daļas 1.punktu lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas APK 288., 289., 239.panta pirmās daļas 1.punktu, lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt lietvedību lietā.

Lēmumā norādīts, ka izskatot /pers. A/ (turpmāk Lēmumā - Pieteicējs), 03.02.2015. sūdzību par RPP CP inspektores /L.D./ 28.01.2015. administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D57/07/510534723 pieņemto lēmumu, konstatēja, ka RPP CP darbinieks, pildot darba pienākumus, 28.01.2015. plkst.20.15 konstatēja, ka pie nama /adrese/, 522.ceļa zīmes darbības zonā stāvēšanai novietots Transportlīdzeklis. Notikuma vietā RPP CP darbinieks sastādīja protokolu - paziņojumu, veica fotografēšanu.

Atbilstoši Latvijas APK 286.pantam tika pārbaudīta administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma likumība un pamatotība, kā arī ņemti vērā

Pieteicēja sūdzībā norādītie argumenti.

Saskaņā ar CSN 136.3.apakšpunktu aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi. Atbildība par minētā tiesību normā noteikto prasību neievērošanu paredzēta Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā, proti, par stāvēšanu uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Administratīvā pārkāpuma lietā ir RPP CP darbinieku uzņemtas fotogrāfijas, kurās redzams, ka pie /adrese/, ir piebraucamais ceļš, pa kuru var piekļūt minētā nama pagalmam, turklāt šis ceļš savieno /adrese/ielas. Pie nama /adrese/, piebraucamā ceļa brauktuves malā ir uzstādīta 522.ceļa zīme un 842.papildzīmes, kurās norādīta informācija „Izņemot SIA „/Nosaukums/" atļaujām" un „Izņemot ar Biedrības „/Nosaukums 2/" atļaujām". Saskaņā ar minētām tiesību normām un ceļa zīmju izvietojumu, transportlīdzekļus šīs ceļa zīmes darbības zonā atļauts novietot tikai ar kādu no papildzīmēs norādītām atļaujām. Transportlīdzeklis protokola - paziņojuma sastādīšanas brīdī atradās minētās ceļa zīmes darbības zonā, savukārt Transportlīdzeklī redzamā vietā nebija novietota atļauja Transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai. Uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka Transportlīdzekļa vadītājs notikuma vietā neatradās, pasažieru iekāpšana Transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, kravas iekraušana Transportlīdzeklī vai izkraušana no tā nenotika, tādejādi konstatēts, ka Transportlīdzeklis stāvēja. Vērtējot lietas materiālus, konstatēts, ka RPP CP darbinieki atbilstoši Latvijas APK prasībām ir nodrošinājuši un noteiktā procesuālā formā nostiprinājuši ziņas par administratīvo pārkāpumu, kuras var tikt izmantotas kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā.

Ņemot vērā minēto, RPP CP darbinieks atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[2] pantā, Latvijas APK 214.[1] pantā, Ministru kabineta 07.03.2006. noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu", kā arī Rīgas domes 14.08.2001. lēmuma Nr.305 „Par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanas kontroli" 1.punktā noteiktai kārtībai pamatoti un likumīgi sastādīja protokolu - paziņojumu un par Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā minēto pārkāpumu pieņēma lēmumu piemērot naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā.

Pieteicējs sūdzībā lūdz pārskatīt administratīvā pārkāpuma lietu norādot, ka nama /adrese/, pagalms nav 522.ceļa zīmes darbības zonā. Papildus sūdzībai Pieteicējs iesniedzis SIA „/Nosaukums/" iecirkņa /Nosaukums 3/ 28.05.2012. vēstules Nr. 16-3/10903 kopiju, kurā norādīts, ka 522.ceļa zīme neattiecas uz nama pagalmu, bet gan uz ceļu, kas savieno /adrese/.

Vērtējot Pieteicēja argumentus, tie uzskatāmi par ticamiem, taču pilnībā neattaisno administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Saskaņā ar CSN 136.3. apakšpunktu transportlīdzekļiem aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kas apzīmēta ar 522.ceļa zīmi. Ņemot vērā, ka nama /adrese/, pagalmā var iebraukt pa minēto piebraucamo ceļu, tad ceļa zīmes darbības zona attiecas arī uz pagalma ceļiem. Vērtējot uzstādīto ceļa zīmi un vēstules saturu, secināms, ka Pieteicēju varēja maldināt SIA „/Nosaukums/" iecirkņa /Nosaukums 3/ vēstule, taču vienlaikus jāņem vērā, ka Pieteicējs nav saņēmis arī biedrības „/Nosaukums 3/" atļauju.

Piemērotā tiesību norma – Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12.punkts ir imperatīva tiesību norma. Ne iestāde, ne tiesa nevar ignorēt likumdevēja noteiktās imperatīvas tiesību normas, kas paredz konkrēta satura lēmuma pieņemšanu, ja ir iestājušies tiesību normā paredzētie priekšnoteikumi. Ja reiz likumdevējs *expressis verbis* izteicis savu gribu, iestādei un tiesai tā ir jārespektē un tās nevarot rīkoties pretēji likumā noteiktajam (*skatīt 28.02.2007. ST lēmums "Par tiesvedības izbeigšanu" ("LV", 38 (3614), 06.03.2007.) [stājas spēkā 28.02.2007.]*). Tas nozīmē, ka amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda piemērošanu vai mainīt naudas soda apmēru, ja transportlīdzeklis novietots stāvēšanai neievērojot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu gadījumā, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*). Latvijas APK 21.pantā noteikto kritēriju izvērtējums ir institūcijas (amatpersonas) subjektīvs vērtējums, kurš var tikt pārvērtēts visās pārsūdzības instancēs. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Ņemot vērā, ka par minēto pārkāpumu līdzīgos gadījumos pie atbildības tiek sauktas arī citas personas, lai administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, ir jāpastāv apstākļiem, kuri konkrētu pārkāpumu atšķir no citiem analoģiskiem pārkāpumiem. Konkrētā gadījumā administratīvais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, turklāt tiek ņemts vērā SIA „/Nosaukums/" vēstules saturs, tādēļ ņemot vērā administratīvā pārkāpuma būtību, Pieteicēja argumentus, attieksmi pret izdarīto pārkāpumu un citus apstākļus, saskaņā ar Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 2.punktu, nolēma RPP CP inspektores /J.D./ 28.01.2015. administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D57/07/510534723 pieņemto lēmumu piemērot naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā atcelt un izbeigt lietu. Atbilstoši Latvijas APK 21.panta otrā daļā noteiktajam, /pers. A/ par administratīvo pārkāpumu izteikt mutvārdu aizrādījumu.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts RPP pilnvarotā pārstāvja /Ģ.A./ paskaidrojums administratīvā pārkāpuma lietā, kurā norādīts, k a ņemot vērā Pieteicēja sūdzībā izteiktās pretenzijas, iestāde paskaidro sekojošo, ka 2015.gada 4.martā Iestrādes darbinieki konstatēja, ka pie /adrese/, Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 522.ceļa zīmes darbības zonā.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Savukārt CSN 136.3.papildpunkts nosaka, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 12.punkts - par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.

CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Savukārt CSN 307.26.appakšpunkts nosaka, ka 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

Latvijas APK 237.pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām.

Atbilstoši Latvijas APK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību Latvijas APK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas APK.

Lietā nav strīda par to, ka Pieteicēja bija novietojusi Transportlīdzekli stāvēšanai Protokolā norādītā vietā un lietā nepastāv strīds, ka Pieteicējai pārkāpuma izdarīšanas brīdī nebija izsniegta 842.papildzīmē norādītā atļauja.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa paredz, ka Latvijas APK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lieta var kalpot administratīva pārkāpumā protokols - paziņojums, dienesta ziņojumi, Pieteicēja paskaidrojumi un foto uzņēmumi.

CSN 298.16. punktā noteikts, ka 522.ceļa zīme apzīmē "Stāvēšanas aizlieguma zona". Stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi.

Savukārt CSN 298.17.punkts paredz, ka 523.ceļa zīme apzīmē "Stāvēšanas aizlieguma zonas beigas".

Tādējādi 522. ceļa zīme attiecas ne tikai uz to ceļu, pa kuru brauc transportlīdzekļa vadītājs, bet arī uz blakus ceļiem, līdz vietai, kur ir izvietota 523.ceļa zīme, kas atceļ stāvēšanas aizlieguma režīmu *(Administratīvā rajona tiesas 2011.gada 16.marta spriedums lieta Nr.A42879509; Administratīvā rajona tiesas 2013.gada 15.marta spriedums lieta Nr.142196911).*

Transportlīdzekļa vadītājam ir jāvelta sevišķa rūpība, noskaidrojot satiksmes tiesisko režīmu vietā, kur vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai. Lai ievērotu satiksmes noteikumus, Pieteicējam bija jāpārliecinās par ar ceļa zīmēm ieviesto režīmu pēc transportlīdzekļa novietošanas *(Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nama 2013.gada 15.marta spriedums lietā Nr.142211812).*

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka CSN ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likums un CSN, reglamentē ceļu satiksmi un ir attiecināmi kā uz publisko tiesību juridiskām personām, tā arī privātpersonas īpašumā esošu ceļu, kas Ceļu satiksmes likuma izpratnē ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tajā skaitā uz privātas zemes publiski pieejami ceļi un ietves.

Pieteicēja pieteikumā izteiktā pretenzija, ka Transportlīdzeklis atradies uz privātā īpašuma nav pamatota, jo vieta, kur tika novietots Transportlīdzeklis nav Pieteicēja privātīpašums, bet gan kopīpašums.

Pamatojoties uz Civillikuma 927.pantu īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību, proti, pie šādiem apstākļiem Transportlīdzekli varētu novietot neievērojot CSN, taču, ja teritorija ir publiska, tad Transportlīdzekli drīkst novietot saskaņā ar CSN un Ceļu satiksmes likuma nosacījumiem.

Turklāt, ja teritorija ir privātīpašums, tas automātiski nenozīmē, ka tā nevar tikt pakļauta publisko tiesību regulējumam. Situācija un līdz ar to tiesiskās sekas var būt atšķirīgas, ja teritorija tiek izmantota tikai paša īpašnieka vajadzībām, kas lielākā mērā īpašniekam ļauj zemes gabalu izmantot pēc saviem ieskatiem, taču citas sekas var iestāties situācijā, ja, lai arī zemes gabals ir privātīpašums, tas atbilstoši izvietojumam vai atļautajam lietojumam, veido attiecīgās apdzīvotās vietas vidi un tādējādi lielākā mērā var tikt pakļauts publiski noteiktai kārtībai *(Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 6.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-479/2008 7.punkts).*

Ņemot vērā minēto, kopsakarā ar lietā esošiem materiāliem, teritorijas funkcionālo izmantošanu, var secināt, ka teritorija netiek izmantota tikai privātām vajadzībām, bet teritorija ir publiski pieejama, tātad pakļauta publiskam regulējumam.

Pieteicējam novietojot Transportlīdzekli ir jāievēro Ceļu satiksmes likuma un CSN, tā kā transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai ir uzskatāma par manevru CSN izpratnē, jo brīdī, kad teritorijai ir atļauta trešās personas brīva piekļuve, teritorijā veidojas satiksme CSN izpratnē, un teritorijas īpašniekiem, Pieteicējam un citām personām, kas pārvietojas pa teritoriju ir pienākums ievērot CSN. Ja konkrētā teritorijā notiktu ceļu satiksmes negadījums, vai nevarētu piemērot CSN, jo teritorija ir privātīpašums? Pieteicēja CSN interpretācija nav samērojama ar Ceļu satiksmes likuma, CSN un Civillikuma mērķi, tādēļ ir nepamatota.

Kopīpašumā esošā īpašumā vienam īpašniekam nav un nevar būt absolūtas tiesības brīvi izmantot visu nekustamo īpašumu. Brīdī, kad teritorijā ir atļauta trešās personas brīva piekļuve, vai atļauts iebraukt trešajām personām, teritorijā veidojas satiksme CSN izpratnē, un teritorijas īpašnieka, Pieteicējam un citām personām, kas pārvietojas pa teritoriju ir pienākums ievērot CSN.

Pamatojoties uz minētām tiesību normām un lietas faktiskiem apstākļiem līdz tiesu **noraidīt /pers. A/ sūdzību par Lēmumu.**

M o t ī v u d a ļ a

Izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Protokols sastādīts un administratīvais sods transportlīdzekļa vadītājam uzlikts par Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, norādot, ka nav ievērotas CSN 136.3. apakšpunktā noteiktās prasības.

Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā noteikts, ka par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

CSN 136.3.apakšpunkts noteic, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un - attiecīgi nepāra vai pāra datumos - 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un

noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai Protokolā norādītajā laikā un vietā, un pārkāpuma izdarīšanas brīdī /pers. A/ nebija izsniegta CSN 842.papildzīmē norādītā atļauja. Lietā pastāv strīds par to vai Transportlīdzeklis tika novietos 522.ceļa zīmes darbības zonā.

Sūdzību /pers. A/ pamato, norādot, ka transportlīdzeklis bija novietots pie nama /adrese/ teritorijā, kas atrodas pretī šī nama iedzīvotājiem piederošajām garāžām, kas atrodas ēkas pagrabstāvā, un kas nav atzīstams par ceļu, bet gan ēkas pagalmu un no minētā izriet, ka transportlīdzeklis bija novietots atļautā vietā, uz kuru nav attiecināma pie/adrese/ piebrauktuves uzstādītā 522.ceļa zīme, tādējādi arī Lēmumā norādītā prasība pēc SIA "/Nosaukums/" vai biedrības "/Nosaukums 2/" atļaujas transportlīdzekļa īpašniekam/turētājam - nav pamatota.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 38.panta pirmo daļu, satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā obligāto standartu un citu normatīvu prasībām. Ceļu satiksmes likuma 38.panta otrā daļa nosaka, ka satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu veic ceļa pārvaldītājs atbilstoši saskaņotajai projekta dokumentācijai vai saskaņojot ar Latvijas Valsts ceļiem. Saskaņojums par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu izvietošanu, uzstādīšanu un noņemšanu attiecas uz atbilstību standartiem ceļu satiksmes drošības jomā. Ceļu satiksmes likuma 38.panta trešā daļa noteic, ka ceļa pārvaldītājs ir atbildīgs par satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu savlaicīgu uzstādīšanu un to pastāvīgu atrašanos lietošanas kārtībā.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 34.punkts nosaka, transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Atbilstoši CSN 298.16.apakšpunktam 522.zīme "Stāvēšanas aizlieguma zona" nosaka, ka stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi.

CSN 298.17.apakšpunkts paredz, ka 523.zīme apzīmē "Stāvēšanas aizlieguma zonas beigas".

Kā izriet no lietas materiāliem /adrese/522.ceļa zīmei papildus ir uzstādītas 842.papildzīmes, kurās norādīta informācija "Izņemot SIA "/Nosaukums/" atļaujām" un "Izņemot ar Biedrības "/Nosaukums 2/" atļaujām".

CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

CSN 307.26.apakšpunkts nosaka, ka 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

Vērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa secina, Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ceļa zīmes Nr.522 „Stāvēšanas aizlieguma zona" un papildzīmes Nr.842 „Pārējā papildinformācija" "Izņemot SIA "/Nosaukums/" atļaujām" un "Izņemot ar Biedrības "Nosaukums 2/" atļaujām" darbības zonā, bez attiecīgās atļaujas.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai ēkas pagalmā, atļautā vietā, uz kuru nav attiecināma pie /adrese/piebrauktuves uzstādītā 522.ceļa zīme.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktu, ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Kā izriet no CSN normām, tad par blakusteritoriju uzskatāmi pagalmi, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma teritorijas, un tamlīdzīgi (kā piemēram, saskaņa ar CSN 78.pantu, izbraucot uz ceļa no blakusteritorijām (pagalmiem, stāvvietām, degvielas uzpildes stacijām, uzņēmumiem u.tml.), transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kas virzās pa ceļu). Teritorijas, kas uzskatāmas par blakusteritorijām ir minētas arī CSN 1.18, 1.24., 135.6. un citos punktos.

No minētā secināms, ka blakusteritorijas ir nodalītas no ceļa, kas ir izveidotas, lai nodrošinātu attiecīgo uzņēmumu, organizāciju, dzīvojamo māju un tamlīdzīgu objektu vajadzības. Attiecīgi piebraucamais ceļš uz blakusteritoriju nodrošina piekļuvi (piebraukšanu) šai teritorijai.

Atbilstoši CSN 34.punktam, transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

Ņemot vērā minēto, ar terminu „ceļš" saprotama ikviena vieta, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai, tostarp arī blakusteritorijas.

Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka pie /adrese/, ir piebraucamais ceļš, pa kuru var piekļūt minētā nama pagalmam. Pie nama /adrese/, piebraucamā ceļa brauktuves malā ir uzstādīta 522.ceļa zīme un 842.papildzīmes, kurās norādīta informācija „Izņemot SIA „/Nosaukums/" atļaujām" un „Izņemot ar Biedrības „/Nosaukums 2/" atļaujām".

Līdz ar ko, tiesa uzskata par pamatotu Lēmumā norādīto, ka ņemot vērā, ka nama /adrese/, pagalmā var iebraukt pa minēto piebraucamo ceļu, tad ceļa zīmes darbības zona attiecas arī uz pagalma ceļiem. CSN 522. ceļa zīme attiecas ne tikai uz to ceļu, pa kuru brauc transportlīdzekļa vadītājs, bet arī uz blakus ceļiem, līdz vietai, kur ir izvietota 523.ceļa zīme, kas apzīmē stāvēšanas aizlieguma zonas beigas.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks

argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka lietā ir pietiekami pierādījumu /pers. A/ vainīgumam Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktu, 243.-244., 288., 289.[6], 289.[12], 289.[13] pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/ sūdzību un **atstāt negrozītu** Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes 2015.gada 4.marta lēmumu Nr.D57/07/510534723/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2015.gada 26.maijā**.

Tiesnese I.Millere